

SPROOKJE , opgenomen ^{oh} op Zondag ~~op~~, 10 Juli 1954 ten huize van
Mevr. Bertelot-Moens .

DE ZON

Er was eens een tijd , dat de aarde jong was en vol van wolken , dat de zon nog niet door kon dringen tot op de bodem van het wolkendek tot het land , dat lag in een zee van mist . En in die dagen , was er een heel groot bos , vol van sprookjesfiguren . Want U moet goed onthouden , al heten ze dan wat anders , de reus en klein duimpje , de Hans en Grietje en de heks , de kikkerkoning en wat dies meer zei , ze zijn zou oud als de wereld zelve , Vandaar dat in het grote sprookjesbos a, l een helen tijd leefden , als deze figuren , toen de zon nog niet tot de wereld door was gedrongen . Maar er was een figuur , die op het ogenblik haast in geen enkel sprookje meer wordt genoemd . Ze was de grootste heks aller heksen , en ze heette Bitterkwaad .

De heks Bitterkwaad was de verschrikking van het hele woud , want wanneer een kabouter een ogenblik lichte dansend zijn mutsje in delucht wierp , dan , was Bitterkwaad erbij , en dan kroop daar een padde weg , sidderend en vol berouw , dat het vrolijke kabouterleven voorbij was . En wanneer een fee een ogenblik , te laat dansend , in het nachtelijk uur doorwerkend zoemend en ~~zwevend~~ ^{zwevend} over de watervlakte van een meertje gaande , in de buurt kwam van de heks , dan was er een mug , een mug , die door de ~~wereld~~ wereld zwierfde tot een van de padden tegen wil en dank haar wel moest veroveren . Een bitter bestaan zoals U begrijpt . En , zo bitter , dat de hele wereld van sprookjesfiguren erover nadacht , tot zelfs de heks van Hans en Grietje , die toch zelf ook geen goed mens was , hoe ze deze Bitterkwaad kwijt zouden kunnen worden . En zo zijn ze gegaan gezamenlijk naar de Heer Oehoe , een waardige en wijze uil , die gezeten op zijn boomtak , ofschoon er nog geen maanlicht was , de maan kon ook niet door de wolken komen , toch heel veel wist , waar het kleine woudvolk nog nooit van had gehoord .

Luister , zei Oehoe tegen de sprookjesmens , er is maar één middel , één werkelijk middel , dat Bitterkwaad genezen kan . De Zon . Alle sprookjesfiguren stonden onder elkaar te babbelen en zeiden , zon , zon , wat is de zon , waar is de zon , hoe is de zon , . De uil die al eens meer wat gehoord had , zei , de zon dat is een bal van vuur , die ergens aan de hemel hangt . De hemel , wat is de hemel , De hemel , dat is de bovenkant van de wolken . Ja , hoe moeten we dan aan die zon komen , "niemand wist het . Er was één kleine kabouter . Hij was nog jong en zijn baard was nog blond , en niet eens grijs , hij telde nog niet mee , die dacht als boven de wolken de zon is , dan kan ik misschien daar toch wel naar toe gaan , en hij begon te klimmen in een boom , hoger en hoger , tot hij in het uiterste topje zat . verborgen onder een blad , maar rond hem was mist en nevel . En als die kabouter een gewone kabouter was geweest , dan had hij waarschijnlijk de hele zaak laten rusten en had gezegd , na jou , ik heb het geprobeerd , maar ik kan er ook niets aandoen , het lukt niet . Maar omdat het een kabouter was , die jong was , en vol van hoop en optimisme , bleef hij zitten op dat moment zag hij witte nevelige figuren , dansend door het wolkendek heen , zag hoe ze neerzweefden en met sluiers speelden tussen de bomen . Wie zijn jullie , Wij zijn de nevelmaagden . Kunnen jullie me brengen tot bovenaan het wolkendek , Misschien wel , kom maar mee . En ze hebben hem netjes op een blad gelegd en naar boven getild , ver , ver boven de wolken uit zelfs , maar de zon kon hij niet bereiken , En toen werd die kleine kabouter erg verdrietig , vooral omdat nevelmaagden alleen in de nevel best en niet in de zon . Ze moesten dus gauw weer terug ~~kan niet~~ ^{en toen heeft hij} heel ernstig naar boven geroepen : Lieve Zon , lieve zon , ik zou je naar beneden willen brengen , we willen een fee , een fee Bitterkwaad , en die zou ik zou graag genezen , ze is zo boos voor ons allemaal . Maar als ik nou maar een klein stukje van je mee kon nemen , Maar er gebeurde niet en de nevelmaagden brachten hem terug naar de top van den boom .

Maar een kabouter is een optimist , en hij zei - ,misschien heb ik niet hard genoeg geroepen . En hij bouwde een hele grote toeter en met ~~hi~~ die toeter is hij weer ~~in~~ boven in die ~~grote~~ boom gaan zitten en heeft steeds geroepen Zon,lieve Zon , geef mij een stukje van je licht .Ik wil de fee Bitterkwaad genezen ,die een heks is . Ja, en op een gegeven moment kom de zon dat lawaai ook niet meer verdragen ,en zo heeft ze in die grote toeter gegoid een zonnestraal . De kabouter heeft hem van onder en van boven dicht gedekt en is voorzichtig op zoek gegaan naar de fee Bitterkwaad,die zag hem wel, maar die was helemaal niet van plan,om te kijken wat hij daar kwam brengen. Integendeel,ze wou er nog een hele hoop bosduiveltjes erbij hebben ,maar in de eerste plaats meer padden .~~Maar dat sprookje is niet waar en het is niet mogelijk om te geloven in sprookjes~~
En dus mompelde ze een toverspreuk en daar was onze kabouter al tot een pad . Maar daardoor viel zijn grote toeter om , en de zonnestraal vloog met een schicht in de ogen van de heks , ze stond stil, en het was langzaam maar zeker ~~naar~~ of het licht door haar hele wezen begon te trekken. De kromme neus ging op zijn eigen houtje recht staan . De gerimpelde mond maar haar ingezakte mondhoeken begon zich te plooiën tot een glimlach, de huid werd strakker , de grijze stekelige haren werden ~~hinderlijk~~ golvend en lang , en vòdr je wist wat er gebeurd was , stond daar inplaats van een lelijke oude heks , een wonderschone fee , een fee ~~met~~ die met een enkel gebaar van haar toverstokje ,een grootse vreugde schonk aan het bos,alles omtoverde ,zodat klein duimpje weer vluchtte in zijnzevenmijlslaarzen, voor de reus , Hans en Grietje weer peperkoek konden knabbelen ,en de kabouters weer konden spelen ,dansen en werken ,en niet als kikkers ~~me~~ hoefden te zitten aan de rand van een plas ,om als padden ergens in het bos, hopennd ,dat een of andere fee ,als mug betoverd , voor hun's spijsvertering een nieuwe prikkel zou scheppen .

Toen was het hele bos , gelukkig en gezond ,omdat er één kleine kabouter , was geweest,die had geloofd in het bestaan van de zon en in de goedheid van de Zon, en zo een zonnestraal op de wereld had gebracht . Die fee met die zonnestraal in haar hart , die zonnestraal ,die uit haar ogen kwam, die heeft de nevelen meer en meer verdreven ,hiet helemaal ,daar is ze te goed voor , Wanneer het avond wordt, dan haalt ze soms zelfs met een gebaar de nevelen naar zich toe, omdat de nevelmaagden ,die toch ook mee hebben gewerkt , tot de bevrijding van de wereld ,kunnen dansen zoals ze gewend waren tussen de bomen . Maar één ding staat wel vast , . Vanaf dat ogenblik is er pas zon in de wereld gekomen ,omdat een kabouter aan de Zon geloofde. En dat is het sprookje ,maar nu de moraal .

Wij zijn ook vaak in een betoverd bos op gesloten ,van daden en conventies en gebeurtenissen , en we weten niet goed hoe we er uit moeten komen. En bij ons is er ook altijd een fee Bitterkwaad, een heks, die dreigt en betoverd en onheil scheidt . Maar wanneer we zijn als die kabouter , wanneer we zijn ,mensen die geloven in het Goed ,geesten die geloven in God en in de Goedheid , dan gaan we op zoek en dan moeten we soms heel lang roepen , dan moeten we soms heel veel moeite doen , maar dan komt er een moment ,dat ~~niets~~ van het Goddelijk Licht in onszelf vangen, dan is het toverbos onttoverd ,dan wordt het sprookje van het Leven ,tot een vreugdige werkelijkheid ,niet omdat het woud veranderd ,maar omdat de betovering wegvault , wij kunnen zijn ,zoals we geschapen zijn, zoals wij behoren te leven ons erfdeel aanvaarden . Dat kost vaak veel strijd . Maar als we zo ons eigen toverbos onttoveren ,dan maken we vaak de wereld ook vrij , voor anderen en wanneer we de wereld voor een ander licht en vrij maken, dan komt er veel meer licht ,tot onze wereld is als de aarde ,die op een zomersche dag ,ligt te wachten op de Zon,die uit een blauwe hemel snel opstijgend haar kust met gouden stralen .
En daarmee geloog ik ,dat ik deze bijeenkomst mag besluiten. Ik wens U nog verder een prettig weekend toe en hoop ook dat mijn sprookje U niet te kinderlijk is geweest,wany voor kinderen en groten ,geldt dezelfde waarheid.